

RETORIKA

KLASIKONG DEPINISYON

Ang klasikong depinisyon ng retorika ay nagmula sa salitang Griyego na “rhetor” na ang ibig sabihin ay tagapagsalita sa publiko.

Ayon kay Socrates, isang idealista, pilosopo at guro sa Athens, isang lungsod sa at kapital ng Gresya, ang retorika ay isang siyensya o agham ng panghihimok o panghihikayat.

Ayon naman kay Aristotle, pilosopong Griyego at estudyante ni Plato, ang retorika ay ang kakayahang maanino, mawari o makilala sa bawat kaso ang makukuha o magagamit na mga paraan ng paghimok

KONTEMPORARYO

Ayon kay Panganiban (1947), ang retorika ay sining ng maayos na pagpili ng wastong salita sa loob ng isang pahayag upang maunawaan, makahikayat at kalugdan ng mga nakikinig o bumabasa.

KONTEMPORARYO

Ayon naman kay Sebastian (1967), ang retorika ay isang mahalagang karunungan sa pagpapahayag na tumutukoy sa sining ng maganda at kaakit-akit na pagsasalita at pagsulat.

KONTEMPORARYO

Sa aklat nina Bisa at Sayas (1995), ang retorika ay sining ng mabisa at magandang pagpapahayag na sumasaklaw sa maraming sangkap na may kaugnayan sa pagsulat gaya ng pananalita, himig, estruktura at kalinawan ng pagpapahayag. Dagdag pa nina Bisa at Sayas (1995), ang retorika ay isang sining o agham sa pagsulat ng kathang pampanitikan..

KONTEMPORARYO

Para kay Mendiola (n.d.), ang kaayusan ng salita ay idinidikta ng gramatika at ang pagpili ng salita ay retorika...

GAMPANIN NG RETURIKA

01

IMBENSYON

02

PAGSASAAYOS

03

ESTILO

GAMPANIN

01

MEMORYA

02

PAGHAHATID

MGA ELEMENTO

01

PAKSA

02

Kaayusan ng
mga bahagi

03

ESTILO

MGA ELEMENTO

01

Shared Knowledge
ng Manunulat at
Audience

02

Paglilipat ng
Mensahe

SAKLAW NG RETURIKA

WIKA

LIPUNAN

SINING PANAHON AT
SITWASYON

